

BULETYN

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA **706**

LECH KACZYŃSKI

1949-2010

Dzieciństwo

Lech Kaczyński urodził się 18 czerwca 1949 roku w Warszawie. Był synem Jadwigi z domu Jasiewicz i Rajmunda Kaczyńskiego oraz bratem bliźniakiem Jarosława Kaczyńskiego, prezesa Prawa i Sprawiedliwości. Matka – filolog polski, przez kilka lat nauczycielka w warszawskich liceach, pracownik Instytutu Badań Literackich w czasie wojny była sanitariuszką w Szarych Szeregach. Ojciec – inżynier, pracownik Biura Projektów, wykładowca na Politechnice Warszawskiej był żołnierzem AK i uczestnikiem Powstania Warszawskiego w pułku „Baszta” (odznaczony Krzyżem Walecznych i Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari).

Edukacja

Uczeń warszawskich liceów – im. Joachima Lelewela i XXXIX Liceum Ogólnokształcące im. Lotnictwa Polskiego na Bielanach. W 1967 roku rozpoczął studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Po obronie pracy magisterskiej, w 1971 roku, przeprowadził się do Sopotu, by podjąć pracę naukową w Zakładzie Prawa Pracy na Uniwersytecie Gdańskim pod kierunkiem doc. dr hab. Romana Korolca, a po jego śmierci prof. dr hab. Czesława Jackowiaka. W 1980 roku obronił doktorat z prawa pracy pt. „Zakres swobody stron w zakresie kształtowania treści stosunku pracy”, a w 1990 roku – habilitację rozprawą pt. „Renta Socjalna”.

W latach 1996-1997 był profesorem nadzwyczajnym Uniwersytetu Gdańskiego, a od 1999 roku jest profesorem na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

Opozycja demokratyczna

Od 1976 roku, odpowiadając na apel KOR-u, podjął akcję zbierania pieniędzy dla represjonowanych robotników, które za pośrednictwem mamy Jadwigi przekazywał Janowi Józefowi Lipskiemu. W 1977 roku podjął współpracę z Biurem Interwencji Komitetu Obrony Robotników. Rok później związał się z Wolnymi Związkami Zawodowymi. Prowadził szkolenia i wykłady dla robotników z zakresu prawa pracy i historii. Pisywał w niezależnym „Robotniku Wybrzeża” oraz kolportował wśród robotników pisma: „Robotnik” i „Biuletyn Informacyjny KSS KOR”.

W Sierpniu '80 został doradcą gdańskiego Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Stoczni Gdańskiej. Był autorem części zapisów porozumień sierpniowych, a także części statutów „Solidarności” dot. strajków, sekcji branżowych i układów zbiorowych. Był szefem Biura Interwencyjnego i kierownikiem Biura Analiz Bieżących Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego.

17 września 1980 roku poparł koncepcję Jana Olszewskiego, Jarosława Kaczyńskiego i Karola Modzelewskiego, by wszystkie nowo powstałe związki zjednoczyły się w jeden ogólnopolski związek „Solidarność”. W 1981 roku był delegatem na I Zjazd Krajowy „Solidarności” i przewodniczącym XI Zespołu Komisji Zjazdowej ds. stosunków z PZPR. Od lipca 1981 – członek zarządu regionalnego gdańskiej NSZZ „Solidarność”.

W stanie wojennym za aktywność w ruchu solidarnościowym został internowany. W obozie internowania w Strzebielinku przebywał od grudnia 1981 roku do października 1982 roku. Po uwolnieniu powrócił do działalności związkowej i był członkiem podziemnych władz „Solidarności”. Od 1982 roku wraz z Jackiem Merkle i Adamem Rybickim był w gdańskim „sztabie” Lecha Wałęsy. Od 1983 roku brał udział w posiedzeniach Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej i wraz z bratem Jarosławem był jej doradcą. Od 1985 roku wchodził w skład regionalnej Rady Pomocy Więźniom Politycznym w Gdańsku. Od stycznia 1986 roku był członkiem TKK oraz uczestniczył w pracach tajnej Regionalnej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność”. Od lipca 1986 pełnił funkcję sekretarza TKK.

Od grudnia 1987 po połączeniu TKK i Tymczasowej Rady „S” wszedł w skład Sekretariatu Krajowej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność”, wraz z Jarosławem Kaczyńskim, Andrzejem Celińskim i Henrykiem Wujcem.

Wiceprzewodniczący „Solidarności”

We wrześniu 1988 roku brał udział w rozmowach opozycji z przedstawicielami władz w Magdalence pod Warszawą. Wszedł w skład powołanej przez Krajową Komisję Wykonawczą tzw. „szóstki”, czyli kierownictwa Solidarności do rozmów przy Okrągłym Stole. Od grudnia 1988 roku został członkiem Komitetu Obywatelskiego przy Lechu Wałęsie. Od lutego do kwietnia 1989 roku uczestniczył w obradach okrągłego stołu w zespole do spraw pluralizmu związkowego. Od kwietnia do lipca 1989 roku członek tzw. „Komisji Porozumiewawczej” pomiędzy rządem a „Solidarnością”. Od kwietnia 1989 został członkiem Prezydium Krajowej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność”, zastępującym przewodniczącego.

W maju 1990 roku został I wiceprzewodniczącym NSZZ „Solidarność” (przy czym praktycznie kierował związkiem w czasie kampanii prezydenckiej Lecha Wałęsy i po jego wyborze na urząd prezydenta RP). W lutym 1991 roku kandydował na stanowisko przewodniczącego „Solidarności”. W wyborach zajął II miejsce przegrywając z Marianem Krzaklewskim.

(cd. ze str. 2)

Działalność polityczna

W wyborach parlamentarnych w czerwcu 1989 roku zdobył mandat senatora ziemi gdańskiej. W sierpniu 1989 roku wspomagał Jarosława Kaczyńskiego w pracach nad utworzeniem koalicji między „Solidarnością”, a ZSL i SD.

W okresie od 12 marca do 31 października 1991 roku pełnił funkcję ministra stanu ds. bezpieczeństwa w Kancelarii Prezydenta RP (stanowisko już nieistniejące). Nadzorował prace Biura Bezpieczeństwa Narodowego. Z pracy w Kancelarii Prezydenta RP odszedł po konflikcie z Lechem Wałęsą i szefem jego gabinetu Mieczysławem Wachowskim.

W wyborach parlamentarnych w 1991 roku zdobył mandat posła na Sejm I kadencji z listy Porozumienia Centrum z okręgu nowosądeckiego. Aktywnie działał w czterech komisjach, zajmując się sprawami związanymi z legislacją i polityką społeczną. Od listopada 1991 był przewodniczącym Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych.

Od początku działalności politycznej w wolnej Polsce postulował lustrację i dekomunizację w życiu publicznym.

14 lutego 1992 roku został wybrany na prezesa Najwyższej Izby Kontroli. Funkcję tę pełnił do 1995 roku. Jako prezes NIK w ogromnym stopniu wzmocnił zaufanie społeczne do tej instytucji (wzrost zaufania z 30 do 60 procent) i przeobraził NIK w skuteczny organ kontroli państwowej. Był członkiem Rady Administracyjnej Międzynarodowej Organizacji Pracy przy ONZ i członkiem Prezydium EUROSAL – europejskiego stowarzyszenia organów kontroli państwowej.

W latach 1995-97 – wiceprzewodniczący rady programowej Instytutu Spraw Publicznych, kierowanego przez Lenę Kolarską-Bobińską.

W latach 1999-2000 – członek Komisji Kodyfikacyjnej przy ministrze pracy i polityki społecznej.

12 czerwca 2000 roku został powołany przez premiera Jerzego Buzka na stanowisko ministra sprawiedliwości. Szybko stał się jednym z najbardziej popularnych członków rządu, drugim najpopularniejszym politykiem polskim po ówczesnym prezydencie Aleksandrze Kwaśniewskim. Jego działania, dążące do zerwania z obowiązującą w Polsce od lat liberalną polityką karną, spowodowały wzrost zaufania społecznego. Skutecznie walczył z przestępczością, korupcją i mafią.

W 2001 roku stanął na czele Komitetu Krajowego „Prawo i Sprawiedliwość”, nowej partii prawicowej, którą współtworzył wraz z Jarosławem Kaczyńskim. Uzyskał mandat posła na Sejm IV kadencji z okręgu gdańskiego. Pełnił funkcję przewodniczącego sejmowej Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej.

18 listopada 2002 roku znaczną przewagą wygrał w bezpośrednich wyborach na Prezydenta m.st. Warszawy. Rządy w stolicy rozpoczął pod hasłami zlikwidowania układów korupcyjnych oraz przywrócenia ładu i porządku. Podjął skuteczne działania na rzecz poprawy bezpieczeństwa w mieście.

1 sierpnia 2004 roku w 60. rocznicę wybuchu Powstania Warszawskiego otworzył Muzeum Powstania Warszawskiego.

Mandat Prezydenta Stolicy złożył w przeddzień objęcia urzędu Prezydenta RP.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

23 października 2005 roku, po otrzymaniu 54,04% głosów wygrał wybory prezydenckie, pokonując swojego kontrkandydata Donalda Tuska w drugiej turze.

Urząd objął 23 grudnia 2005 roku, składając przysięgę przed Zgromadzeniem Narodowym.

Zginął 10 kwietnia w katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem.

Kondolencje

Szanowny Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu RP

Wstrząśnięci ogromem tragedii z wielkim żalem żegnamy tragicznie zmarłych

Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

Lecha Kaczyńskiego

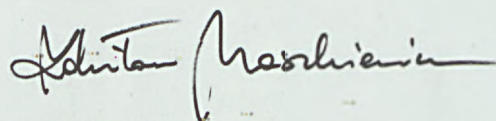
i jego małżonkę

Marię Kaczyńską

oraz wszystkie osoby towarzyszące im w podróży do Katynia na uroczystości 70. rocznicy Zbrodni Katyńskiej. Ci, którzy w naszym imieniu mieli składać hołd wymordowanym polskim elitom, sami tragicznie zginęli w katyńskim lesie. W tym wielkim bólu łączymy się z całą Polską, z pogrążonymi w żałobie ludźmi na całym świecie, a szczególnie z Rodzinami i bliskimi ofiar. W bólu, którego nie da się ukoić żadnymi słowami.

Dlatego też na ręce i za pośrednictwem Pana Marszałka przekazujemy najserdeczniejsze wyrazy współczucia.

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Przewodniczący Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Zdzisław Maszkiewicz

Przemówienie,
które prezydent RP Lech Kaczyński
miał wygłosić 10 kwietnia 2010 roku
na Polskim Cmentarzu Wojennym w Katyniu
podczas uroczystości w 70. rocznicę zbrodni katyńskiej

Świat miał się nigdy nie dowiedzieć o Katyniu. Rodzinom ofiar odebrano prawo do publicznej żałoby, do oplakania i godnego upamiętnienia najbliższych. Ziemia przykryła ślady zbrodni, a kłamstwo miało wymazać ją z ludzkiej pamięci

Szanowni Przedstawiciele Rodzin Katyńskich!

Szanowni Państwo!

W kwietniu 1940 roku ponad 21 tysięcy polskich jeńców z obozów i więzień NKWD zostało zamordowanych. Tej zbrodni ludobójstwa dokonano z woli Stalina, na rozkaz najwyższych władz Związku Sowieckiego. Sojusz III Rzeszy i ZSRR, pakt Ribbentrop-Mołotow i agresja na Polskę 17 września 1939 roku znalazły swoją wstrząsającą kulminację w zbrodni katyńskiej. Nie tylko w lasach Katynia, także w Twerze, Charkowie i w innych, znanych i jeszcze nieznanach miejscach straceń wymordowano obywateli II Rzeczypospolitej, ludzi tworzących podstawę naszej państwowości, nieugiętych w służbie ojczyzny. W tym samym czasie rodziny pomordowanych i tysiące mieszkańców przedwojennych Kresów były zsyłane w głąb Związku Sowieckiego, gdzie ich niewypowiedziane cierpienia znaczyły drogę polskiej Golgoty Wschodu.

Najbardziej tragiczną stacją tej drogi był Katyń. Polskich oficerów, duchownych, urzędników, policjantów, funkcjonariuszy straży granicznej i służby więziennej zgładzono bez procesów i wyroków. Byli ofiarami niewypowiedzianej wojny. Zostali zamordowani z pogwałceniem praw i konwencji cywilizowanego świata. Zdeptano ich godność jako żołnierzy, Polaków i ludzi. Doły śmierci na zawsze miały ukryć ciała pomordowanych i prawdę o zbrodni. Świat miał się nigdy nie dowiedzieć. Rodzinom ofiar odebrano prawo do publicznej żałoby, do oplakania i godnego upamiętnienia najbliższych. Ziemia przykryła ślady zbrodni, a kłamstwo miało wymazać ją z ludzkiej pamięci.

Ukrywanie prawdy o Katyniu – efekt decyzji tych, którzy do zbrodni doprowadzili – stało się jednym z fundamentów polityki komunistów w powojennej Polsce: założycielskim kłamstwem PRL. Był to czas, kiedy za pamięć i prawdę o Katyniu płacono wysoką cenę. Jednak bliscy pomordowanych i inni, odważni ludzie trwali wiernie przy tej pamięci, bronili jej i przekazywali ko-

lejnym pokoleniom Polaków. Przenieśli ją przez czas komunistycznych rządów i powierzyli rodakom wolnej, niepodległej Polsce. Dlatego im wszystkim, a zwłaszcza Rodzinom Katyńskim, jesteśmy winni szacunek i wdzięczność. W imieniu Rzeczypospolitej składam najgłębsze podziękowanie za to, że broniąc pamięci o swoich bliskich, ocaliliście Państwo jakże ważny wymiar naszej polskiej świadomości i tożsamości.

Katyń stał się bolesną raną polskiej historii, ale także na długie dziesięciolecia zatrął relacje między Polakami i Rosjanami. Sprawy, by katyńska rana mogła się wreszcie w pełni zagoić i zabliznić. Jesteśmy już na tej drodze. My, Polacy, doceniamy działania Rosjan z ostatnich lat. Tą drogą, która zbliża nasze narody, powinniśmy iść dalej, nie zatrzymując się na niej ani nie cofając.

Wszystkie okoliczności zbrodni katyńskiej muszą zostać do końca zbadane i wyjaśnione. Ważne jest, by została potwierdzona prawnie niewinność ofiar, by ujawnione zostały wszystkie dokumenty dotyczące tej zbrodni. Aby kłamstwo katyńskie zniknęło na zawsze z przestrzeni publicznej. Domagamy się tych działań przede wszystkim ze względu na pamięć ofiar i szacunek dla cierpienia ich rodzin. Ale domagamy się ich także w imię wspólnych wartości, które muszą tworzyć fundament zaufania i partnerstwa pomiędzy sąsiednimi narodami w całej Europie.

Oddajmy wspólnie hołd pomordowanym i pomódlmy się nad ich głowami. Chwała bohaterom! Cześć Ich pamięci!

Warta Honorowa przy trumnie Prezydenta Kaczyńskiego i jego Małżonki

Delegacja ZR w składzie – Zdzisław Maszkiewicz, Krzysztof Kośla, Kazimierz Staszewski i Jerzy K. Kaczkowski – pełniła w nocy z 13 na 14 kwietnia 2010 r. (godz. 24.00-2.00) wartę honorową ze sztandarem NSZZ „Solidarność” przy trumnach Pary Prezydenckiej w Pałacu Prezydenckim w Warszawie.

NSZZ „Solidarność” oddaje hołd Prezydentowi Lechowi Kaczyńskiemu i jego małżonce. Po wystawieniu trumien z ciałami Pary Prezydenckiej, w imieniu NSZZ „Solidarność” hołd Pierwszej Parze złożyło prezydium Komisji Krajowej na czele z przewodniczącym Januszem Sniadkiem.

Do pogrzebu Pierwszej Parze będzie stale towarzyszył sztandar Związku i przedstawiciele „S”.

Czesław Stefański MORD KATYŃSKI

W kwietniu br. mija 70 lat od potwornej zbrodni dokonanej przez Związek Sowiecki na obywatelach polskich, w większości polskich oficerach w Katyniu i innych obozach.

A jak do tego doszło?

Zgodnie z umową sowiecko-niemiecką z dn. 23.08.1939 r. znaną dziś powszechnie jako pakt Ribbentrop-Mołotow dotyczącą właściwie czwartego rozbioru Polski – 17 września 1939 r. armia sowiecka zaatakowała Polskę prowadząc już od 1 września 1939 r. wojnę z niemieckim najeźdźcą. Właściwie ta agresja przesądziła o upadku państwa polskiego a także o jego niepodległości i dostaniu się wielu jeńców do niewoli.

Polscy oficerowie i żołnierze często mieli do wyboru niewolę niemiecką lub sowiecką. Na ogół wybierali poddanie się Sowietom, spodziewając się lepszego losu, bo przecież Rzeczpospolita nie znajdowała się w stanie wojny ze Związkiem Sowieckim. Była to tragiczna pomyłka. Oficerowie wzięci do niewoli niemieckiej przeżyli wojnę w oflagach. Ci, którzy dostali się w ręce Sowieckie umierali w Katyniu, Charkowie i innych obozach śmierci.

Do niewoli sowieckiej dostało się 231 tys. żołnierzy i oficerów polskich. W tej ogromnej grupie znaleźli się oficerowie rezerwy aresztowani w domach i na polach bitewnych. Całkowita liczba jeńców wojennych będących w rękach sowieckich wynosiła 250 tys. w tej liczbie było 10 tys. oficerów.

Po agresji niemieckiej na Związek Sowiecki w dniu 22.06.1941 r. kraj ten stał się aliantem Anglii, Stanów Zjednoczonych a także rządu Polskiego na emigracji. W dniu 30 lipca 1941 r. zostało podpisane w Londynie porozumienie dyplomatyczne przez generała Władysława Sikorskiego z ramienia rządu polskiego i ambasadora sowieckiego w Wielkiej Brytanii Iwana Majskiego. Porozumienie to przewidywało amnestię dla wszystkich polskich obywateli znajdujących się na terenach sowieckich, w tym

także dla jeńców wojennych. Umowa ta przewidywała również zorganizowanie Armii Polskiej na terenie ZSRR.

Do tworzącej się armii w Buzułuku napływały codziennie tysiące ludzi. Kiedy napływ ludzi do punktów zbiorczych powoli ustał obliczono, iż brakuje ok. 15 tys. osób, w tym ok. 8.400 oficerów. Polacy zaczęli niepokoić się, gdy mała grupa jeńców z obozu w Griazowcu złożyła sprawozdanie, że byli oni przeniesieni przez władze sowieckie z trzech wielkich obozów zlokalizowanych w Kozielsku, Ostaszkowie i Starobielsku. Dokładne badania pozwoliły ustalić, że brakujące 15 tys. to więźniowie, którzy przebywali w tych trzech obozach do wiosny 1940 r. Żaden z tych jeńców nie zameldował się w polskich jednostkach. Dalsze dociekania o losie jeńców z tych trzech obozów wykazały, że od początku kwietnia 1940 r. opuszczali obozy w małych grupach pod silną strażą NKWD, byli doprowadzani do najbliższej stacji kolejowej i ładowani do pociągów. Ślady transportów z Kozielska prowadziły w okolice Smoleńska. Ukrywały się jednak kilkanaście kilometrów od tego miasta. Wszelkie dociekanie u władz sowieckich o losie zaginionych polaków pozostały bez odpowiedzi.

Dopiero w ostatnim tygodniu lutego 1943 r. dalekopisy niemieckiego 537 pułku łączności stacjonującego kilka kilometrów na zachód do Smoleńska donosiły, że niemiecka policja polowa znalazła ciała polskich oficerów. Ich liczbę szacowano na tysiące. Zabici ubrani byli w oficerskie buty i polskie mundury, wielu z nich miało na piersi odznaczenia za zasługi i odwagę. Wszystkich uśmiercono strzałem w tył głowy.

Odnaleziono tam osiem masowych grobów o głębokości do trzech metrów wypełnionych ciałami. Pośród zidentyfikowanych ofiar było: czterech generałów, kilka tysięcy prawników, setki nauczycieli szkół średnich i podstawowych, kilkudziesięciu profesorów uniwersytetu, ponad 300 lekarzy, dziennikarzy, duchownych i policjantów. Stanowili oni kwiat polskiej inteligencji, pełniąc równocześnie służbę jako oficerowie rezerwy. Wśród bestialsko zamordowanych tam Polaków znalazł się również

Czesław Stefański MORD KATYŃSKI

Solidarność

(cd. ze str. 5)

mieszkaniec Szydłowca z zawodu nauczyciel – Stanisław Szymoniewski. Jego symboliczny grób znajduje się na cmentarzu wojennym w Szydłowcu. Dziś wiemy, że decyzję o wymordowaniu kilkuset tysięcy Polaków bez sądu podjął osobiście dyktator Sowiecki Józef Stalin oraz kilku najwyższych przywódców: Mołotow, Woroszyłow, Mikołaj, Kalinin, Kaganowicz. Ponad wszelką wątpliwość, co potwierdza większość historyków, była to zemsta za przegraną przez Związek Sowiecki bitwę warszawską w sierpniu 1920 r.

Była to dotkliwa porażka hord sowieckich prących na zachód doznana od młodego wówczas państwa polskiego, odbudowanego w 1918 r. po 123 latach niebytu na mapach europejskich. Zemsta była okrutna i potworna. W sumie we wszystkich obozach kaźni zamordowano strzałem w tył głowy ok. 22 tysięcy polskich obywateli. W przeważającej większości byli to polscy oficerowie, wychowankowie kadry oficerskiej, zwycięskiej kadry z sierpnia 1920 r.

Jeńców ze Starobielska zamordowano w Charkowie i tam ich zakopano. Jeńców z Ostaszkowa zamordowano w Twerze i zakopano w Miednoje a jeńców z Kozielska w Katyniu. Polaków mordowano też w Kuropatach i wielu innych miejscach. Nie ma wątpliwości, co do tego, że zbrodnia katyńska była wyjątkowa z powodu wieloletniej zmywy, międzynarodowego kłamstwa katyńskiego. Wpisuje się nie tylko w historię zbrodni wojennych i w historię polskiej Golgoty

Wschodu, lecz także w historii dociekań nad zbrodniczą naturą sowieckiego systemu państwowego i nad fenomenem jego ponad 50-letniego trwania. Bo przecież ponad 50 lat sowieci twierdzili, iż zbrodni tej dokonali Niemcy.

Polskich jeńców we wszystkich wyżej wymienionych obozach śmierci zabijano przede wszystkim za to, że byli wykształceni i mogliby wypuszczeni na wolność, działać na rzecz niepodległego bytu państwa polskiego. Zabito ich w ramach akcji pozbawienia polskiego społeczeństwa głowy – w terminologii NKWD „obezholowania”.

W tym miejscu godzi się przypomnieć słowa słynnego polaka Kazimierza Skarżyńskiego: „MOGIŁAMI JEST ZNACZONA HISTORIA POLSKI TAKIEJ MOGIŁY JESZCZE NIE BYŁO”.

Długo skrywana prawda nie budzi już dzisiaj żadnych wątpliwości. 14 października 1992 r. rosyjskie władze opublikowały rozkaz Politbiura z 5 marca 1940 r. nakazujący dokonanie egzekucji. Był on napisany przez szefa NKWD Ławrentija Berię, podpisany przez Stalina i mówił o najwyższym wymiarze kary tj. rozstrzelaniu bez przedstawienia zarzutów i bez postawienia aresztowanych przez sądem. Uzasadnienie napisane przez Berę głosiło, iż polscy jeńcy są zawziętymi wrogami władzy radzieckiej. Nazwa KATYŃ od początku tej potwornej zbrodni stała się symbolem sowieckich prześladowań i polskiej woli oporu. Przyznawanie się władz sowieckich do winy za zbrodnię Katyńską było gorzkim polskim tryumfem. Katyń to symbol całego tragicznego losu narodu polskiej podczas II wojny światowej, w szczególności morderczej polityki Stalina wobec Polaków.

WYBORY ZWIĄZKOWE 2010

WYBRALIŚMY SIĘ

Wybory Sprawozdawczo – Wyborcze w Regionie Ziemia Radomska NSZZ „Solidarność” Kadencja 2010 - 2014

Przeprowadzono kolejne wybory w naszym Regionie w Organizacjach Związkowych:

Organizacja Zakładowa przy PSP Nr 4 w Radomiu - przewodniczącą została Danuta Nowak,

Organizacja Zakładowa przy „Altadis” Polska S.A. w Radomiu - przewodniczącym został Leszek Tworek,

Międzyzakładowa Komisja PO i W Nr 1 w Radomiu - przewodniczącym został Adam Słomka,

Organizacja Zakładowa MSG gazowmia Warszawa oddział gazowniczy Radom - przewodniczącym został Marek Wojcieszek,

Organizacja Zakładowa przy ZPS Sp. zo.o w Pionkach - przewodniczącym został Mariusz Czmielowski,

Organizacja Zakładowa pracowników Straży Miejskiej i Urzędu Miejskiego - przewodniczącym został Paweł Górak,

Organizacja Międzyzakładowa przy MNI Telekom S.A. w Radomiu - przewodniczącym został Krzysztof Mikos,

Organizacja Zakładowa przy Radpec S.A. w Radomiu - przewodniczącym został Zbigniew Węgrzyn,

Organizacja Zakładowa przy SWPZZPOZ w Radomiu - przewodniczącym został Przemysław Sasin,

Organizacja Zakładowa przy Spółdzielni Mieszkaniowej „Nasz Dom” w Radomiu - przewodniczącym został Tadeusz Kupidura,

Organizacja Zakładowa przy Spółdzielni Mieszkaniowej „Ustronie” - przewodniczącym został Wojciech Jędrzejewski,

Organizacja zakładowa przy Politechnice Radomskiej - przewodniczącą została Danuta Kowalczyk,

Organizacja Zakładowa przy MOPS w Radomiu - przewodniczącą została Anna Wiraszka,

Organizacja Zakładowa przy MOSiR w Radomiu - przewodniczącą Dariusz Sobieraj,

Organizacja Zakładowa przy RSM im. Józefa Grzechnarowskiego w Radomiu - przewodniczącą Janusz Pękala,

Organizacja Zakładowa przy Hortex Holding S.A. w Skrzyńsku k/Przysuchy - przewodniczącym został Stanisław Faber,

Organizacja Zakładowa przy SPZOZ w Nowym Mieście nad Pilicą - przewodniczącym został Waldemar Wejgt,

Organizacja Zakładowa przy SPZZOZ w Szydłowcu - przewodniczącą została Maria Czerwonka,

Organizacja Zakładowa przy Spółdzielni Inwalidów „Elektron” w Szydłowcu - przewodniczącym został Tomasz Taborek,

Organizacja Międzyzakładowa PO i W w Zespole Szkół Ogólnokształcących Nr 1 w Szydłowcu - przewodniczącą została Anna Bąk,

Organizacja Zakładowa przy „Zep Profel” Sp. z o.o - przewodniczącą została Zofia Jaworska,

Organizacja Zakładowa przy Radomskim Szpitalu Specjalistycznym - przewodniczącą została Teresa Jaworska,

Organizacja Międzyzakładowa Pracowników Oświaty i Wychowania Nr 137 w Grójcu - przewodniczącym został Artur Moskał,

Organizacja Zakładowa przy Nadleśnictwie Dobieszyn - przewodniczącą została Anna Sosnowka,

Organizacja Międzyzakładowa przy VII LO im. K. Baczyńskiego w Radomiu - przewodniczącym został Andrzej Stępnikowski,

Organizacja Międzyzakładowa NSZZ „Solidarność” przy Zarządzie Regionu Ziemia Radomska - przewodniczącym został Paweł Podlipniak,

Organizacja Zakładowa przy Rejonie Wysokich Napięć w Radomiu - przewodniczącym został Andrzej Bracha,

Organizacja Zakładowa przy Kozienickiej Gospodarce Komunalnej - przewodniczącym został Artur Mickiewicz,

Organizacja Zakładowa przy DPS Weterana Walki i Pracy w Radomiu - przewodniczącą została Jolanta Śmielak,

Organizacja Podzakładowa Pracowników Poczty Polskiej w Radomiu - przewodniczącym został Wojciech Redestowicz,

Terenowa Komisja Emerytów i Rencistów - przewodniczącym został Michał Wasik,

**Wybranim serdecznie gratulujemy
i życzymy owocnej pracy związkowej.
Regionalna Komisja Wyborcza**

BIULETYN

POCZET SZTANDARÓW REGIONU ZIEMIA RADOMSKA

AKCJA „DUMNI Z NASZYCH SZTANDARÓW”

Z okazji 30-tej rocznicy NSZZ „Solidarność” Komisja Krajowa postanawia przeprowadzić akcję „Dumni z naszych sztandarów”, która ma na celu zebranie i upowszechnienie wiedzy o związkowych sztandarach na każdym szczeblu, historię ich powstania, symbolikę i najważniejsze dotychczasowe fakty.

7. Sztandar Terenowej Komisji

Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” w Szydłowcu

Sztandar Terenowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” w Szydłowcu został ufundowany w 2005 r. na 25. rocznicę powstania NSZZ „Solidarność”. Inicjatorem jego powstania był przewodniczący TKK Czesław Stefański. Haft wykonały siostry zakonne z Mariówki k/Przysuchy. Poświęcenie sztandaru przez bp. Zygmunta Zimowskiego, ówczesnego Ordynariusza Diecezji Radomskiej, odbyło się 11 września 2005 r.

20 sierpnia 2007 r. sztandar został odznaczony Złotym Medalem „Opiekuna Miejsc pamięci narodowej”.

8. Sztandar KZ NSZZ „Solidarność” w ZNTK Radom Sp. z o.o.

Sztandar KZ NSZZ „Solidarność” w ZNTK Radom Sp. z o.o. powstał w 1991 r. Wykonała go pracownia haftu artystycznego Danuty Ryczkowskiej w Poznaniu.

Inicjatorami powstania sztandaru byli: ówczesny przewodniczący KZ Bronisław Piasta, członkowie Komisji – Waldemar Kozłowski, Bogdan Masiarz, Paweł Karasiński, Marian Wojtyniak oraz dyrektorzy zakładu – Wiesław Molga i Jan Podkański.

Członkami pierwszego pocztu sztandarowego byli: Tadeusz Dąbrowski, Jan Błędowski, Waldemar Kozłowski, Bronisław Piasta, Bogdan Masiarz.

Z REGIONU

XXXVIII Posiedzenie ZR NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska kadencji 2006-2010

9.04.2010

Posiedzenie ZR rozpoczęło się od przyjęcia porządku obrad, którego projekt przedstawił przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz.

Następnie sekretarz ZR Zbigniew Dziubasik odczytał członkom ZR uchwały ZR z poprzedniego posiedzenia ZR oraz decyzje Prezydium ZR.

Kolejnym punktem była sytuacja w zakładach pracy regionu i związane z nią konflikty oraz akcje protestacyjne.

Zdzisław Maszkiewicz przedstawił sytuację w ZPC w Przysusze, gdzie pracodawca usiłuje doprowadzić do samolikwidacji organizacji związkowej wpływając za pośrednictwem podległych osób z kierownictwa zakładu na pracowników, by wypisywali się oni ze Związku.

ZR zdecydował o skierowaniu do prokuratury zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez osoby związane z kierownictwem w/w firmy.

Stanisław Socha poinformował zebranych o sytuacji w ZGM „Zębiec”, Edward Woźniak omówił problemy w drzewickim „Gerlachu”, Adam Słomka zaznajomił zebranych z sytuacją w radomskiej Oświacie, Dariusz Sobczak z problemami Fabryki Broni, Piotr Kłowski z sytuacją w MPK Radom.

Zdzisław Maszkiewicz podsumował rozwój wypadków w radomskim Termowencie, gdzie zarząd spółki po interwencjach spowodowanych przez ZR, zrezygnował ze zwolnień grupowych.

Kolejnym punktem obrad ZR było głosowanie nad wykonaniem budżetu ZR za 2009 r. - omówił je Zbigniew Dziubasik - a uchwałą zatwierdzającą wykonanie uchwalono jednogłośnie.

ZR ustanowił też kapitułę regionalnego medalu XXX-lecia NSZZ „Solidarność” - w jej skład weszli: Stanisław Żupiński, Adam Słomka, Bronisław Szczepaniak, Janusz Piątek, Dariusz Sobczak, Stanisław Socha, Andrzej Wójcicki.

Na zakończenie posiedzenia ZR zebrani wysłuchali informacji Regionalnej Komisji Wyborczej na temat przebiegu wyborów związkowych w Regionie.

Spotkanie Wielkanocne w Zarządzie Regionu

2010-03-26

W tradycyjnym spotkaniu Wielkanocnym uczestniczyło kilkudziesięciu członków i sympatyków Związku oraz zaproszeni goście m.in.: JE ks. bp. Henryk Tomasiak - Ordynariusz Diecezji Radomskiej; posłowie RP - Marzena Wróbel, Marek Suski, Dariusz Bąk; Rafał Czajkowski - sekretarz Miasta Radomia, przewodniczący Rady Miejskiej Dariusz Wójcik; duszpasterze Ludzi Pracy - o. Hubert Czuma, ks. Stanisław Sikorski.

Manifestacja Służby Zdrowia

Warszawa 2010-04-07

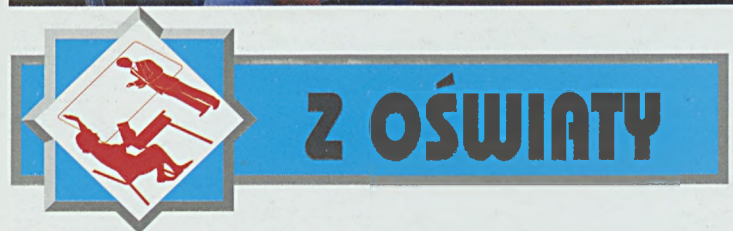
Ponad 2 tysiące związkowców protestowało pod sejmem przeciwko odbieraniu praw pracownikom służby zdrowia, coraz dłuższym kolejkom do lekarzy i droższym lekom.

Region Ziemia Radomska reprezentowała 70-osobowa delegacja z przewodniczącym ZR Zdzisławem Maszkiewiczem - przedstawicielem „Solidarności” z radomskich szpitali i RCKiK, MPK Radom, TKK Pionki, ZNTK Radom.

- Przyszliśmy pod sejm upomnieć się o realizację obietnic składanych przez minister Ewę Kopacz i premiera Donalda Tuska, którzy zapewniali, że pacjenci nie będą czekali miesiącami w kolejkach i to prawda bo teraz czekają latami. Przyszliśmy także upomnieć się o zaplanowane i deklarowane podwyżki dla służby zdrowia – mówiła Maria Ochman, przewodnicząca Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ „S”

- Pomysł rządu na służbę zdrowia to pogłębianie chaosu, który ma doprowadzić do sytuacji gdzie zniechęceni i zrezygnowani pracownicy zgodzą się na wszystko. Tylko dialog jest drogą naprawy i uzdrowienia sytuacji w Polsce – mówił Janusz Śniadek, Przewodniczący Komisji Krajowej. - Nie godzimy się na to by ważniejszy od ratowania życia i zdrowia był zysk finansowy.

Przedstawiciele „Solidarności” zanieśli petycję z postulatami do Marszałka Sejmu Bronisława Komorowskiego.

Z OŚWIATY

Wybory w Radomskiej oświacie

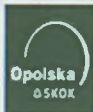
Jak nas poinformował przewodniczący Komisji Wyborczej, w radomskiej oświacie zakończył się ostatni etap wyłaniania władz związkowych na nową kadencję 2010-2014.

Ostatnim etapem wyborów w oświacie był zjazd Delegatów Międzyzakładowej Komisji NSZZ „Solidarność” PO i W Nr 1 w Radomiu na , którym wybrano nowe władze na nową kadencję. Przewodniczącym MK został ponownie Adam Słomka, wiceprzewodniczącymi zostali Jerzy Krzysztof Kaczkowski i Rafał Szukiewicz.

Wybrano też delegatów na WZD Regionu Ziemia Radomska. Więcej o wyborach w MK w kolejnym „Biuletynie”.

Jerzy K. Kaczkowski

OPOLSKA SPÓLZIELCZA KASA
OSZCZĘDNIOWO-KREDYTOWA
ZAPRASZAMY DO NASZYCH ODDZIAŁÓW W RADOMIU:
Ul. Tochtermana 1 tel. 048 340-03-83
Ul. Krychnowicka 1 tel. 048 332-90-17
Ul. Aleksandrowicza 5 tel. 048 333-09-15

Wyjątkowa pożyczka dla nowych Członków

PROWIZJA 0%

ATRAKCYJNE OPROCENTOWANIE 14,90%
OKRES SPŁATY DO 12 MIESIĘCY
MINIMUM FORMALNOŚCI

Kwota	Rata
2 000 zł	180,50 zł
5 000 zł	451,24 zł
10 000 zł	902,49 zł

*RRSO dla pożyczki na okres 12 miesięcy wynosi 15,96%. Plan spłaty przygotowany na dzień 01.03.2010 r., z terminem płatności pierwszej raty na 01.04.2010r.

Region NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Adresy i telefony:

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
26-600 Radom ul. Traugutta 52

e-mail: solidar1@radom.net solidar2@radom.net

solidar3@radom.net

telefony: centrala/sekretariat ZR – 0483623804 tel./fax

centrala – 0483623643 04836251-61 centrala

sekretariat - wew. 21

sekretariat/fax - wew. 22

przew. Zdzisław Maszkiewicz – wew. 23

wiceprzew. Zb. Dziubasik - wew. 24

Administracja/Zespół Szkoleń - wew. 25

sala szkoleń - wew. 26

Zespół Promocji i Rozwoju/Kasa - wew. 27

Zespół prawa pracy/Interwencji - wew. 28

Redakcja „Biuletynu” - wew. 29

Księgowość - wew. 30

Sekcje i Komisje Branżowe - wew. 31

Biuro Terenowe ZR - TKK Lipsko

27-300 Lipsko ul. Partyzantów 5

- szef biura: Wojciech Dziółko tel.: 0483780260

Biuro Terenowe ZR - TKK Szydłowiec

26-500 Szydłowiec ul. Kilińskiego 2

- szef biura: Czesław Stefański tel.: 0486174656

Biuro Terenowe ZR - TKK Warka

05-660 Warka ul. Długa 51a - szef biura: Jan Skowroński

Biuro Terenowe ZR - TKK Zwolen

26-700 Zwolen ul. Puławska 2 - szef biura: Tadeusz Wach

Biuro Terenowe ZR - TKK Pionki

26-670 Pionki ul. Sienkiewicza 40

-szef biura: Wanda Słowik tel.: 0609 360 300

Biuro Terenowe ZR - TKK Grójec

05-600 Grójec ul. Piłsudskiego - GOK

-szef biura: Artur Moskal tel.: 0603120573

706

BIULETYN

INFORMACYJNY

NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Radom 26-600, ul. Traugutta 52

e-mail: solidar2@radom.net

Redakcja, txt i skład: Paweł Podlipniak (ppp)

egzemplarz. bezpłatny

706

Numer 706 zamknięto 14.04.2010

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska PEKAO
S.A. II O/Radom 23124032591111000030031542